

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ว่าด้วยแนวทางการประสานงานคดียาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่สมควรให้มีระเบียบกำหนดแนวทางในการประสานงานการดำเนินคดียาเสพติด ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประสานงาน และการปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย สามารถดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตลอดทั้งดำเนินการกับทรัพย์สินและขยายผลไปสู่ การดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดรายสำคัญและเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหา หรือจำเลย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยแนวทางการประสานงานคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

ชื่อความทั่วไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การประสานงาน” หมายความว่า การวางระบบการปฏิบัติงานของบุคลากรและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด ให้สามารถทำงานสอดคล้องเป็นแนวทางเดียวกัน โดยการทำงาน ไม่ซ้ำซ้อนและเป็นการประสานอย่างบูรณาการหลายเรื่องพร้อม ๆ กัน เช่น วัตถุประสงค์ ข้อมูล สารสนเทศ ความคิดเห็น ความร่วมมือหรือวิธีการที่จะปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายในการดำเนินคดี ยาเสพติดโดยรวม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“คดียาเสพติดร้ายสำคัญ” หมายความว่า คดียาเสพติดที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑) คดีความผิดเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นของกลางและมีปริมาณ หรือน้ำหนักอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๑. เฮโรอีน	น้ำหนักตั้งแต่ ๑ กิโลกรัมขึ้นไป
๒. เมทแอมเฟตามีน	ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ หน่วยการใช้ หรือน้ำหนักตั้งแต่ ๑ กิโลกรัมขึ้นไป
๓. ไอซ์	น้ำหนักตั้งแต่ ๒๐๐ กรัมขึ้นไป
๔. เอ็กซ์ตาซี (ยาอี)	ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ เม็ดหรือน้ำหนักตั้งแต่ ๒๕๐ กรัมขึ้นไป
๕. โคเคน	น้ำหนักตั้งแต่ ๑ กิโลกรัมขึ้นไป
๖. ฟีน	น้ำหนักตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป
๗. กัญชา	น้ำหนักตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป
๘. กิตามีน	น้ำหนักตั้งแต่ ๑ กิโลกรัมขึ้นไป
๙. มิคาโซแลม	ตั้งแต่ ๕๐๐ เม็ดขึ้นไป

(๒) คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฐานสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีการดำเนินงานเป็นเครือข่ายหรือเป็นขบวนการ หรือเป็นองค์กรอาชญากรรมและเป็นเป้าหมายของเจ้าหน้าที่ปราบปรามว่าเป็นรายสำคัญ

(๔) คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเป็นนักการเมืองหรือเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเป็นคดีที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นพิเศษ

(๕) คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอื่น ๆ ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นว่าเป็นรายสำคัญ และมอบให้ดำเนินการ

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด” หมายความว่า สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงาน ป.ป.ส. รวมทั้งหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด

หมวด ๒

การประสานงาน

ส่วนที่ ๑

ขอบเขต

ข้อ ๕ การประสานงานการดำเนินคดีอาเสพติดตามระเบียบนี้ มีขอบเขตการดำเนินงานดังต่อไปนี้

(๑) การประสานงานคดีอาเสพติดจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความร่วมมือ ความโปร่งใสและความไว้วางใจระหว่างกันโดยที่มีให้เป็นการแทรกแซงหรือก้าวก่ายอำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่ายตามที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนด

(๒) ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาเสพติด จะต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๒

ชั้นจับกุม

ข้อ ๖ การจัดทำบันทึกการจับกุม ให้ผู้จับกุมหลีกเลี่ยงการนำแบบพิมพ์ที่มีช่องสำหรับกาเครื่องหมายหรือข้อความเกี่ยวกับพฤติการณ์การจับกุมมาใช้ในการจัดทำบันทึกการจับกุม

ให้ผู้จับกุมแจ้งสิทธิตามกฎหมายให้ผู้ต้องหาทราบและนอกจากคำรับสารภาพของผู้ถูกจับว่าตนได้กระทำความผิดให้บันทึกถ้อยคำอื่นเกี่ยวกับการกระทำความผิดของผู้ต้องหาไว้โดยละเอียดเพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหา

กรณีการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ ให้บันทึกว่าเป็นการจับกุมผู้ต้องหาตามกฎหมายข้างต้น

หากผู้จับกุมใช้อำนาจในฐานะเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ควบคุมผู้ถูกจับไว้เพื่อทำการสอบสวนตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้บันทึกการใช้อำนาจการควบคุมตัวในฐานะเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ดังกล่าวให้ปรากฏในบันทึกการจับกุมด้วย

ข้อ ๗ ให้ผู้จับกุมทุกคนตรวจสอบความถูกต้องในการจัดทำบันทึกการจับกุมก่อนลงลายมือชื่อ โดยผู้ที่จะลงลายมือชื่อในฐานะที่เป็นผู้จับกุมจะต้องเป็นผู้ที่ร่วมทำการจับกุมผู้ต้องหา ในขณะที่มีการจับกุมจริง ส่วนผู้อื่นที่ไม่ได้ร่วมทำการจับกุม เช่น ผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยเหลือในการจับกุมให้ลงชื่อในฐานะนั้นได้

ข้อ ๘ ผู้จับกุมที่จะให้การต่อพนักงานสอบสวนในฐานะเป็นพยานผู้จับกุมจะต้องเป็นผู้ที่ร่วมทำการจับกุมผู้ต้องหาในขณะที่มีการจับกุมจริงรวมทั้งทราบรายละเอียดและพฤติการณ์ในการจับกุมเป็นอย่างดี

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้จับกุมถูกจำเลยอ้างเป็นพยานในศาล ให้ทำบันทึกรายงานข้อเท็จจริงเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนาบันทึกการรายงานข้อเท็จจริงดังกล่าวให้พนักงานอัยการทราบล่วงหน้าก่อนวันสืบพยานและไปพบพนักงานอัยการในกรณีที่ได้รับแจ้งให้ไปพบ

ข้อ ๑๐ การจับกุมผู้ต้องหาคดีอาชญากรรมสำคัญ ให้ผู้จับกุมจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงขณะบันทึกการจับกุมและซักถามผู้ต้องหา รวมทั้งบันทึกภาพสถานที่จับกุมอาชญากรรมและของกลางอื่น ๆ ซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นหลักฐานเท่าที่สามารถกระทำได้

ส่วนที่ ๓ ชั้นสอบสวน

ข้อ ๑๑ การสอบคำให้การผู้ต้องหาหรือพยานในคดีอาชญากรรมสำคัญ หรือการสอบคำให้การผู้ต้องหาในฐานะพยาน ให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียง ซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นหลักฐานเท่าที่สามารถทำได้ โดยแจ้งการบันทึกภาพและเสียงดังกล่าวให้ผู้ต้องหาหรือพยานทราบด้วย

ข้อ ๑๒ ในคดีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมหรือฝากขังในระหว่างสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติในการประสานงานและส่งสำนวนการสอบสวนตามบันทึกกรมตำรวจที่ ๐๖๐๓.๒/๒๗๕๘ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๒ โดยระยะเวลาการส่งสำนวนสามวันนั้น ให้ถือระยะเวลาสามวันทำการ แต่ถ้ามิใช่เป็นการส่งสำนวนซึ่งครบกำหนดอำนาจควบคุมหรือฝากขังครั้งสุดท้าย หากพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการโดยมีระยะเวลาน้อยกว่าสามวันทำการ ก็ให้พนักงานอัยการรับสำนวนไว้

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริงและไม่สามารถส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการก่อนครบกำหนดอำนาจฝากขังครั้งสุดท้ายสามวันทำการ เช่น พนักงานสอบสวนยื่นคำร้องขอฝากขังผู้ต้องหาต่อศาลและศาลยกคำร้อง พนักงานอัยการอาจพิจารณารับสำนวนการสอบสวนไว้ก็ได้ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อการดำเนินคดี แต่ถ้าเป็นการส่งสำนวนในวันครบกำหนดอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้ายพนักงานสอบสวนจะต้องส่งสำนวนให้พนักงานอัยการก่อนเวลาสิบสองนาฬิกา และในสำนวนคดีที่มีความยุ่งยากซับซ้อนหรืออาจมีปัญหาพนักงานสอบสวนต้องอยู่ประสานงานกับพนักงานอัยการผู้ตรวจสำนวนจนกว่าศาลจะมีคำสั่งประทับฟ้อง

กรณีที่มีการบันทึกภาพและเสียงให้พนักงานสอบสวนส่งสิ่งบันทึกภาพและเสียงให้พนักงานอัยการพร้อมสำนวนการสอบสวน

สำนวนคดีที่มีหลายข้อหาซึ่งมีข้อเท็จจริงยุ่งยากซับซ้อนและส่งสำนวนให้พนักงานอัยการในวันครบกำหนดอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้าย พนักงานสอบสวนอาจแยกสำนวนการสอบสวนคดีข้อหาอื่นออกจากสำนวนคดีข้อหาสาเหตุคิดก่อนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการก็ได้

การคืนสำนวนการสอบสวนที่รับไว้จากพนักงานสอบสวนแล้ว ให้พนักงานอัยการมีหนังสือโดยแจ้งเหตุผลในการคืนสำนวนให้พนักงานสอบสวนทราบ

ข้อ ๑๓ กรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ โดยมีความเห็นควรสั่งฟ้อง และเป็นกรณีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันหรือมีประกันและหลักประกัน หากพนักงานอัยการเห็นว่าควรปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานอัยการถือปฏิบัติตามกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๔๗๗ ข้อ ๓ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๘ โดยในกรุงเทพมหานคร ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานตำรวจที่จะจัดการแก่ผู้ต้องหาหรือเป็นคู่สัญญา กับนายประกันตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ แล้วแต่กรณี แทนพนักงานอัยการ ส่วนจังหวัดอื่นเป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการ

ส่วนที่ ๔

ชั้นการพิจารณาคดีของศาล

ข้อ ๑๔ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวน แจ้งหมายเลขโทรศัพท์และช่องทางการติดต่อสื่อสารทางอื่น (ถ้ามี) รวมทั้งที่ตั้งของผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก่พยานและติดตามพยานไปยังสำนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจเหนือการสอบสวนของพนักงานสอบสวน เพื่อประโยชน์ในการประสานงานเกี่ยวกับการส่งหมายเรียกและติดตามพยาน

ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก้พยานและติดตามพยาน รายงานผลการส่งหมายให้พนักงานอัยการทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหมายไปจากพนักงานอัยการ และติดตามพยานเพื่อให้ไปพบพนักงานอัยการตามวันเวลาและสถานที่ที่ได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการ

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งหมายเรียกให้พยานได้ ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก้พยานและติดตามพยานระบุเหตุผลที่ไม่สามารถส่งหมายไว้โดยละเอียดและหากเป็นการส่งหมายไม่ได้เพราะพยานย้ายที่อยู่ ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก้พยานและติดตามพยานดำเนินการสืบหาที่อยู่ใหม่ของพยาน พร้อมทั้งคัดสำเนาทะเบียนบ้านแห่งใหม่ของพยาน (ถ้ามี) แจ้งให้พนักงานอัยการทราบ

ให้พนักงานสอบสวนระบุหมายเลขโทรศัพท์ของคนและของพยานทุกคนซึ่งสามารถติดต่อได้ให้ปรากฏชัดในสำนวนการสอบสวน

ให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีระบุหมายเลขโทรศัพท์ของคนซึ่งสามารถติดต่อได้ ให้ปรากฏชัดในหนังสือการส่งหมาย

กรณีที่พยานได้รับหมายเรียกแต่ไม่ต้องไปสืบพยาน โดยพนักงานอัยการได้รับทราบล่วงหน้า ให้พนักงานอัยการแจ้งพนักงานสอบสวนหรือพยานทราบเพื่อไม่ต้องเดินทางไปเป็นพยานศาล

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่พนักงานอัยการผู้ว่าคดีต้องการซักถามข้อเท็จจริงจากผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการสืบพยาน ให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีแจ้งผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนให้ไปพบตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนด แต่หากพนักงานอัยการไม่ได้แจ้งประสานมาดังกล่าวข้างต้น ให้ผู้จับกุมและพนักงานสอบสวนเตรียมความพร้อมก่อนที่จะสืบพยาน

หากผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนมีความประสงค์ที่จะประสานเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสืบพยาน ให้ผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนติดต่อขอพบพนักงานอัยการผู้ว่าคดีเพื่อทราบข้อเท็จจริงก่อนที่จะทำการสืบพยาน

ข้อ ๑๖ ในระหว่างการสอบสวนหรือการสืบพยานคดีอาชญากรรมคดีอาชญากรรม ให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบว่ามีเหตุอันควรที่จะร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานใดไว้ล่วงหน้าหรือไม่ หากปรากฏเหตุอันควรตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๓/๒ วรรค ๒ และมาตรา ๒๓๓ ทวิ ให้พนักงานสอบสวนประสานกับพนักงานอัยการ เพื่อยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ทำการสืบพยานหลักฐานไว้ล่วงหน้าทันที

ส่วนที่ ๕
การปล่อยชั่วคราว

ข้อ ๑๗ เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่าผู้ต้องหาarayใดไม่สมควรได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้บันทึกข้อเท็จจริงและเหตุผลรวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์โดยละเอียดไว้ในคำร้องขอฝากขังทุกครั้ง เพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานอัยการและศาล ดังนี้

(๑) รายละเอียดของเหตุผลในการคัดค้านการปล่อยชั่วคราว ได้แก่

๑. พยานหลักฐานที่ปรากฏแล้วมีเพียงใด
๒. พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร
๓. เชื่อถือผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันได้เพียงใด
๔. ผู้ต้องหาจะหลบหนีหรือไม่
๕. ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราว มีเพียงใดหรือไม่
๖. ผู้ต้องหาจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือไม่
๗. ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปก่อเหตุร้ายประการอื่นหรือไม่
๘. การปล่อยชั่วคราวจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อการสอบสวน

ของเจ้าพนักงานหรือการดำเนินคดีในศาลหรือไม่

(๒) ข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหาในอดีต และปัจจุบัน จากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยใช้เลขประจำตัวประชาชนสิบสามหลัก (ถ้ามี) หรือลายพิมพ์นิ้วมือเป็นหลักฐานในการสืบค้น

การคัดค้านการปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานสอบสวนขอให้ศาลพิจารณากำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับผู้ต้องหาเพื่อป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น เช่น การกำหนดที่อยู่ หรือการให้มารายงานตัวต่อพนักงานสอบสวนตามเงื่อนไขเวลาที่กำหนด เป็นต้น

การร้องขอปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในคดีอาชญากรรมสำคัญ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบ เพื่อจะได้เสนอข้อมูลอันเป็นประโยชน์ประกอบการคัดค้านการปล่อยชั่วคราว

หากศาลมีคำสั่งให้ปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในคดีอาชญากรรมสำคัญ ให้พนักงานสอบสวนรายงานให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนและสำนักงาน ป.ป.ส. ทราบเป็นหนังสือเพื่อให้พิจารณาป้องกันการหลบหนีหรือป้องกันความเสียหาย

ข้อ ๑๘ การคัดค้านการปล่อยชั่วคราวโดยพนักงานอัยการ ให้พนักงานอัยการดำเนินการตามข้อ ๑๗ โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๖

การดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่พนักงานอัยการไม่ขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนยึดไว้เป็นของกลางในคดียาเสพติดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓๐ และตามกฎหมายอื่น โดยเห็นสมควรให้พนักงานสอบสวนจัดการของกลางตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ หากพนักงานอัยการเห็นว่าทรัพย์สินของกลางอาจเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่ามาก ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งให้พนักงานสอบสวนประสานไปยังสำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อเสนอเรื่องให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของกลางดังกล่าวตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๕ ก่อนที่จะคืนของกลางให้แก่เจ้าของ โดยส่งสำเนาหนังสือให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบด้วย

เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการดังกล่าวแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินของกลางไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. เพื่อดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สิน

กรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือเลขาธิการ ป.ป.ส. มีคำสั่งให้มีการตรวจสอบและสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของกลาง ให้พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้มีอำนาจดำเนินการรับมอบและส่งมอบทรัพย์สินของกลางภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของกลาง

หากพนักงานสอบสวนไม่ได้รับคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของกลางจากเลขาธิการ ป.ป.ส. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของกลางตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ วรรคท้าย

ข้อ ๒๐ เมื่อศาลรับคำร้องขอให้รับทรัพย์สินของพนักงานอัยการตามพระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๗ แล้ว ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งเลขาธิการ ป.ป.ส. เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๘ โดยเร็ว พร้อมทั้งแจ้งกำหนดวันนัดไต่สวนด้วย

ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ดำเนินการแจ้งสิทธิให้ผู้เป็นเจ้าของหรือมีหลักฐานเป็นเจ้าของ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และส่งหลักฐานการดำเนินการแจ้งสิทธิให้พนักงานอัยการภายในกำหนดเวลานัดไต่สวน

ในกรณีที่ไม้อาจดำเนินการแจ้งสิทธิได้ทันวันนัดไต่สวนของศาล ให้สำนักงาน ป.ป.ส. มีหนังสือแจ้งพนักงานอัยการทราบก่อนวันนัดไต่สวนของศาล เพื่อพนักงานอัยการจะได้แจ้งให้ศาล และพยานทราบเหตุดังกล่าว

ก่อนถึงวันนัดไต่สวน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับหมายเรียกให้ไปเป็นพยานศาลประสาน ไปยังพนักงานอัยการเพื่อยืนยันการเป็นพยานศาล พร้อมทั้งตรวจสอบว่าได้มีการดำเนินการแจ้งสิทธิ ตามมาตรา ๒๘ เรียบร้อยแล้วหรือไม่ หากยังไม่เสร็จเรียบร้อยให้รีบดำเนินการให้เรียบร้อยก่อนวัน นัดไต่สวน

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้เป็นหัวหน้าในการสืบสวน หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน พิจารณาเห็นว่าจำเป็นต้องดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดในฐานะ สันนิษฐาน ช่วยเหลือหรือสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้รีบดำเนินการรวบรวม ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับพฤติการณ์ดังกล่าว แล้วประสานงานกับสำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อเสนอขออนุมัติจับกุมหรือแจ้งข้อหาแก่ผู้กระทำความผิดจากเลขาธิการ ป.ป.ส. ตามหลักเกณฑ์วิธีการและขั้นตอนที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตาม ความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

ส่วนที่ ๗

การดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๒๒ การบังคับโทษปรับคดียาเสพติดตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑ ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดี เพื่อดึงเจ้าพนักงาน บังคับคดีดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องโทษ โดยระบุในคำร้องให้สำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาเป็นผู้นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดอายัดทรัพย์สินของผู้ต้องโทษ

เมื่อศาลออกหมายบังคับคดีแล้ว ให้พนักงานอัยการแจ้งผลการออกหมายบังคับคดีผลแห่งคำพิพากษา พร้อมทั้งส่งสำเนาหมายบังคับคดีไปยังสำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อดำเนินการบังคับโทษปรับต่อไปโดยเร็ว

ส่วนที่ ๘

การดำเนินการตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๒๓ เมื่อผู้ถูกจับประสงฆ์จะให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐/๒ ให้ผู้ถูกจับบันทึกรายละเอียดแห่งข้อมูลด้วยตนเองและลงลายมือชื่อไว้ หากผู้ถูกจับไม่อาจบันทึกข้อมูลเองได้ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้บันทึกข้อมูลแล้วลงลายมือชื่อของผู้ถูกจับ ผู้บันทึกและพยาน (ถ้ามี)

ให้ผู้จับกุมรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่จำเป็นในการพิสูจน์หรือยืนยันว่า เป็นการให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ส่งบันทึกรายละเอียดการให้ข้อมูลของผู้ถูกจับและบันทึกการจับกุมพร้อมพยานหลักฐานจากการนำข้อมูลที่ให้หรือเปิดเผยไปใช้ขยายผลให้พนักงานสอบสวน

ข้อ ๒๔ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกคำให้การเกี่ยวกับการให้หรือเปิดเผยข้อมูลสำคัญของผู้ต้องหา รวมถึงบันทึกผลการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ขยายผลการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษไว้ในสำนวนการสอบสวน โดยให้สอบสวนผู้ต้องหาในฐานะเป็นพยานในคดีที่สามารถขยายผลการจับกุมได้

ในกรณีผู้ต้องหาได้ให้ข้อมูลไว้ในชั้นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้ทำการจับกุม ให้ทำการสอบสวนหรือสอบปากคำพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานทั้งหมดในการพิสูจน์ความผิดและพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษไว้ในสำนวนการสอบสวนและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการให้หรือเปิดเผยข้อมูลของผู้ต้องหาไว้ในสำนวนการสอบสวนแล้วส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๕ ให้พนักงานอัยการพิจารณาว่าผู้ต้องหาได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษอันนำไปสู่การขยายผลการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ เช่น การจับกุมเครือข่ายยาเสพติด ตามเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้นอย่างไรหรือไม่

ถ้าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอ ให้พนักงานอัยการมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนหรือรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่าผู้กระทำความผิดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษอันนำไปสู่การขยายผลปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนอย่างไรหรือไม่

กรณีที่พนักงานอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดและมีเหตุผลอันสมควร ให้พนักงานอัยการบรรยายฟ้องและมีคำขอท้ายฟ้องขอให้ศาลพิจารณาลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ข้อ ๒๖ กรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานสอบสวนได้รับข้อมูลจากการให้หรือเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญของผู้ต้องหาอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการขยายผลการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษได้ในภายหลังจากที่พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้ต้องหาเป็นจำเลยต่อศาลแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมหรือขยายผลหรือพนักงานสอบสวนแจ้งให้พนักงานอัยการทราบเพื่อพนักงานอัยการพิจารณาแจ้งข้อเท็จจริงให้ศาลทราบต่อไป

หมวด ๓

การดำเนินงานและการติดตามประเมินผล

ข้อ ๒๗ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด แจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

ข้อ ๒๘ ให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติดทุกระดับให้การสนับสนุน กำกับดูแลและติดตามการประสานงานคดียาเสพติดให้มีการดำเนินงานตามแนวทางที่กำหนดอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๒๙ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติดกำหนดแนวทางและวิธีการกำกับและติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดให้ชัดเจนและรวดเร็ว

ข้อ ๓๐ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ติดตามประเมินผลการประสานงานคดียาเสพติดในภาพรวมเพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติดทราบทุกปี

ข้อ ๓๑ ให้สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมกันประชุมสัมมนาระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติดเพื่อแก้ไขปัญหา อุปสรรคและพัฒนาแนวทางในการประสานงานคดียาเสพติดให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ยาเสพติดที่อาจเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อย่างต่อเนื่องและเป็นประจำ ทุกปีโดยขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงาน ป.ป.ส. และหรือส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

สุเทพ เทือกสุบรรณ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด